



# HØJESTERETS KENDELSE

afsagt torsdag den 10. november 2022

---

Sag BS-6145/2022-HJR

A  
(advokat Philip Lönborg)

mod

B  
(advokat Kirsten Bordinggaard)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Lyngby den 31. maj 2021 (BS-25690/2020-LYN) og af Østre Landsrets 21. afdeling den 30. august 2021 (BS-22533/2021-OLR).

Dommerne Jens Peter Christensen, Lars Hjortnæs og Jens Kruse Mikkelsen har deltaget i denne afgørelse.

## **Påstande**

Kærende, A, har nedlagt påstand om, at landsrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til landsretten til fornyet behandling.

Indkærede, B, har påstået stadfæstelse.

## **Sagsfremstilling**

Parterne var kærester første gang fra 2006-2008 til 2018. De boede ikke sammen i den periode. A hjalp B økonomisk i årene 2008-2011.

I starten af 2019 blev parterne kærester igen, og den 1. september 2019 flyttede A og hendes datter ind hos B i hans lejlighed. A havde mistet sit job og var sy-

gemeldt efter en større operation. Der havde været tale om, at når A fik et arbejde skulle hun betale 10.000-14.000 kr. om måneden til almindelig husholdning. Der er uenighed om, hvorvidt parterne ellers havde talt om økonomi.

I december 2019 opdagede B, at A fortsat havde kontakt med sin tidligere kæreste, og mellem jul og nytår smed han hende ud af lejligheden. A flyttede tilbage i lejligheden i januar 2020. I januar-februar 2020 opdagede B, at A fortsat var ham utro.

A skrev under på et håndskrevet gælds-brev dateret 26. april 2020, hvoraf fremgår, at hun skylder B 150.000 kr. Ved underskrivelsen, som foregik i Bs lejlighed, var alene A og B til stede.

På et tidspunkt herefter var parterne oppe hos Bs søster, C, der boede i samme ejendom, som B. Hun skrev under på gælds-brevet som vitterlighedsvidne. Der er afgivet forskellige forklaringer om, præcis hvornår og hvordan dette forløb.

Efter en periode, hvor A boede delvist hos veninder, sluttede parternes kæreste-forhold den 28. april 2020.

Af krisecentererklæring dateret 29. juni 2020 og skrevet på vegne af D, fremgår bl.a., at krisecenteret den 4. maj 2020 havde visitationssamtale med A, hvoraf det fremgår bl.a.:

”Hun fortæller at det, som så ofte før, igen lykkedes ham at overbevise hende om at han var den eneste ene og den der kunne hjælpe hende, bl.a. økonomisk. Da de fandt sammen igen opgav han sin daværende kæreste mens A fortsatte kontakten med sin. Da voldsudøver opdager dette, starter volden for alvor. Hun fortæller om fysisk og psykisk vold, stalking og overvågning/aflytning. A fortæller om at blive væltet omkuld, taget kvælertag på, spyttet på, råbt ad, truet. Hun fortæller at han har ødelagt ting der betød noget for hende. Hun fortæller at hun på et tidspunkt opdager at han aflytter hende i lejligheden. Hun finder udstyr i lejligheden, hvilket stresser hende voldsomt, da hun ikke længere kan tale med veninder etc. uden at han ved det. Samtidigt er hun bange for at han misforstår det, hvis hun taler med nogen. Hun har efter fraflytning fra hjemmet fået sin bil undersøgt for sporings- og aflytningsudstyr.

...

Han har tvunget hende til at ringe sin far op for at få ham til at betale en gæld som eks.kæresten mener hun skylder ham, på 150.000 kr. Dette skete på et tidspunkt hvor As far ikke var informeret om situationen i hjemmet.

...

A fortæller at hun har haft kontakt til politiet og at der ligger en afventende anmeldelse. Der er lavet et notat men hun kan ikke dokumentere den vold der har fundet sted. Hun har aldrig anmeldt den og aldrig fortalt om den.”

Den 14. maj 2020 blev A indskrevet på krisecenteret. Der fremgår afsluttende af erklæringen:

”I samarbejde med Nordsjællands Politi besøgte A den fælles bopæl, den 18.06.2020, for afhentning af personlige effekter. Lejligheden fremstod hovedsageligt tom, med enkelte tilbageværende effekter, samt enkelte pakkede flyttekasser. Hovedparten af As personlige ejendele var fjernet fra bopælen. De assisterende betjente var i løbet af dagen, i dialog med As eks.partner, om udlevering af As ejendele. Dette uden held. Han blev derefter formanet [om] at returnere de manglende effekter på politistationen i Gentofte, senest den følgende dag.

Eks.partner og voldsudøver fremkommer næste dag med to forslag til overdragelse af de manglende effekter. Denne taktik vurderes som endnu et led i den systematisk, psykiske vold som A har været udsat for.

Den 22.05.2020 indgås der endeligt aftale om aflevering af effekterne på politistationen. Det er eks.partners eks.kone der afleverer tingene. Det konstateres hurtigt at der fortsat mangler mange personlige effekter. Blandt de afleverede effekter findes der papir der synes at være lig det papir der har været anvendt til udarbejdelsen af de flyers som har været påsat biler ved bopælen. Der udarbejdes efterfølgende en liste over de manglende effekter til Nordsjællands Politi.”

Ved mail af 24. maj 2020 anmodede As advokat, advokat Philip Lönborg, Bs daværende advokat, advokat Hans Mogensen, om at være behjælpelig med, at A kunne få udleveret sine ejendele fra Bs lejlighed. Advokat Hans Mogensen svarede ved mail af 25. maj 2020, at B havde et tilgodehavende hos A på 150.000 kr., som var sendt til inkasso, og at der ”rimeligvis kan være en vis gensidighed, således at min klients tilgodehavende betales og indboeffekter udleveres.”

Den 26. juni 2020 anlagde A sag ved Retten i Lyngby med påstand om, at B skulle anerkende, at hun ikke skylder ham noget. B påstod frifindelse. A fremlagde bilag 1-6, som var Word-dokumenter indeholdende tabeller med oversigter over betalinger og hævnninger og kontoudtog.

Bs advokat, advokat Kirsten Bordinggaard, meddelte den 20. april 2021, at de havde fået aktindsigt i politiets sag om parterne, herunder bl.a. krisecentererklæringen. Advokat Philip Lönborg oplyste retten samme dag, at han fra modparten havde modtaget politiets akter, som var 253 sider, hvorfor han ikke havde mulighed for at sætte sig ind i materialet til hovedforhandlingen den følgende dag.

Af retsbogen fra hovedforhandlingen i byretten den 21. april 2021 fremgår, at parterne var enige om, at krisecentererklæringen dateret 29. juni 2019 kunne fremlægges.

Af byrettens dom af 31. maj 2021 fremgår, at der blev afgivet forklaring af parterne, A og B, samt af fem vidner D fra krisecenteret, ... og ..., som er veninder til A, Bs søster, C, og ..., der er Bs underbo. I byrettens dom er gengivet fra parternes påstandsdokumenter, hvor der i påstandsdokumentet fra A var anført følgende under anbringender:

" ...

Til støtte for påstanden gøres det gældende, at sagsøger ikke skylder noget til sagsøgte og at sagsøgte ikke har løftet bevisbyrden for, at der er noget grundlag for det gældsbrev, som sagsøger oplyser er underskrevet under tvang.

Til støtte for frifindelsespåstanden over for sagsøgtes selvstændige krav gøres det gældende, at sagsøgte ikke har løftet bevisbyrden for, at sagsøger skulle skyldes så meget som en krone til sagsøgte."

Byretten frifandt B med følgende begrundelse:

"Retten lægger til grund, at parterne har haft et samliv fra 31. januar 2019 til engang i foråret 2020. Retten kan ikke afvise som helt usandsynligt, at sagsøger under sit samliv med sagsøgte, kan have oparbejdet en gæld til sagsøgte på 150.000 kr.

Det er ubestridt, at sagsøger den 26. februar 2020 har underskrevet på et gældsbrev, hvorefter hun skylder sagsøgte 150.000 kr. Sagsøger har ikke godtgjort, at hendes underskrift på gældsbrevet blev fremkaldt af en trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold. Retten tager derfor sagsøgtes påstand om frifindelse til følge."

Den 11. juni 2021 ankede A dommen til Østre Landsret med samme påstand som for byretten. I ankestævningen er anført bl.a. at sagen ikke alene drejer sig om, at B har udøvet – og truet med – fysisk vold, for at få A til at underskrive gældsbrevet, men tillige om udøvelse af psykisk vold med henblik på at få

gælds brevet underskrevet, og at byretten fejlagtigt har lagt til grund, at parterne boede sammen i ca. 15 måneder, hvilket rettelig var ca. 8 måneder. Med ankestævningen fremsendte A som nye beviser bilag 7-14, om hvilke der fremgår følgende:

”Som *bilag 7* fremlægges redegørelse fra appellanten til politiet, fremsendt den 28. maj 2020. Side 2 andet afsnit indeholder en meget konkret beskrivelse af den vold, indstævnte udøvede i forbindelse med underskrift af gælds brevet. Appellanten havde ikke en kopi af gælds brevet og har ved en fejl skrevet 23/2, mens den korrekte dato er 26/2.

Redegørelsen giver endvidere et indblik i et forhold, som i perioder har været præget af voldsom vold – vold, som indstævntes søster med stor sikkerhed har været bekendt med.

Som *bilag 8* fremlægges et bilag med 86 sms beskeder, indstævnte fremsendte til appellanten dagen efter at han havde tvunget hende til at underskrive gælds brevet.

Som *bilag 9* fremlægges en udskrift af en besked, indstævnte har sendt til appellantens venner. Beskeden er sendt umiddelbart efter det endelige brud den 28. april 2020.

Som *bilag 10* fremlægges en telefonisk afhøring af appellanten den 16. juni 2020. Det fremgår heraf, at indstævnte har været voldelig over for appellanten.

Indstævntes søster, C, forklarede i retten, at hun ikke kendte til vold i forholdet og at gælds brevet ikke blev underskrevet af parterne, mens hun var til stede – og at hun underskrev det efterfølgende, hvilket er i overensstemmelse med Appellantens forklaring.

Som *bilag 11* fremlægges afhøring af C den 25. juni 2020. I første afsnit på side 2 har hun forklaret at appellanten under hendes tilstedeværelse skrev under på gældserklæringen og medgav, at hun skyldte indstævnte 150.000 kr.

Denne urigtige forklaring må være afgivet for at bestyrke validiteten af gældsforholdet og viser, at C er indstillet på at afgive urigtige oplysninger til støtte for sin bror.

Som *bilag 12* fremlægges meddelelse fra Nordsjællands politi til indstævnte, hvoraf det fremgår, at politiet den 23. juni formanede indstævnte om, at han ikke måtte kontakte appellanten. Indstævnte forklarede i byretten, at han ikke havde fået nogen formaning.

Som *bilag 13* fremlægges sms besked indstævnte har sendt til en af appellantens venner med anmodning om, at vedkommende oplyser navnet på den mand, appellanten kom sammen med inden august 2019.

Som *bilag 14* fremlægges SMS besked fra indstævnte til appellanten, hvor han truer appellanten med at videregive intime? oplysninger om appellanten til hendes børn.

De her fremlagte bilag giver et klart billede af indstævnte, som ikke har skyet noget middel for at få oplyst identiteten på den mand, appellanten havde set tidligere.”

Under overskriften ”Anbringender” i ankestævningen fremgår følgende:

”Til støtte for påstanden gøres det gældende, at appellanten gentagne gange har været udsat for vold og trussel om vold, at det er 100 % usandsynligt, at appellanten – uden denne trussel – skulle have underskrevet gælds brevet og at det må veje tungt i rettens bevisbedømmelse, at indstævnte ikke på nogen måde har dokumenteret et økonomisk mellemværende mellem parterne.”

I svarskrift af 10. august 2021 påstår B anken afvist, jf. retsplejelovens § 368 a, da sagen ikke er af principiel karakter, og da A ikke ved en ændret påstand, nye anbringender eller nye beviser har begrundet en anke, der kan medføre et ændret resultat i landsretten.

Landsretten bad A om bemærkninger til afvisningspåstanden og ved proceskrift af 26. august 2021 protesterede hun imod, at sagen blev afvist med henvisning til, at byrettens dom er baseret på et faktisk urigtigt grundlag, at der er fremlagt væsentlige nye oplysninger i forbindelse med anken, og at sagen er principiel. Hun fremlagde desuden bilag 15, som er politiets afhøring af ...

Ved dom af 30. august 2021 afviste landsretten ankesagen med følgende begrundelse:

”Efter retsplejelovens § 368 a, stk. 1, kan landsretten afvise at behandle en sag i 2. instans, hvis der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten, og sagen ikke er af principiel karakter, eller andre grunde ikke i øvrigt taler for, at sagen skal behandles af landsretten.

Landsretten finder af de grunde, som er anført af indstævnte, at der uanset de af appellanten under ankesagen fremlagte nye bilag, og selvom det måtte kunne lægges til grund, at parternes samliv har været kortere, end det fremgår af byrettens dom, ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten. Sagens udfald afhænger af en konkret vurdering af, om A kan godtgøre, at underskrivelsen af det i sagen omhandlede gældsbrev er retsstridigt fremkaldt ved personlig vold eller ved trussel om øjeblikkelig anvendelse heraf, jf. aftalelovens § 28. Sagen er derfor ikke af principiel karakter, og da heller ikke andre grunde i øvrigt taler for, at sagen skal behandles af landsretten, afviser landsretten anken.”

### **Parternes synspunkter**

A har anført navnlig, at der ikke er grundlag for at afskære anken, idet der er fejl i dommen, der er nyt bevismateriale, og sagen har principiel betydning.

Byretten har lagt vægt på en urigtig præmis, idet byretten har lagt til grund, at det økonomiske mellemværende er opstået over en periode fra 31. januar 2019 til foråret 2020 – som kan læses som 14-15 måneder – mens realiteten er, at den relevante periode er fra primo september 2019 til den 26. februar 2020, hvor gældsbrevet blev underskrevet: en periode på knap 6 måneder. Det fremgår af al tilgængelig litteratur om landsrettens mulighed for at afvise en anke, at afvisning ikke bør finde sted, hvis der er objektive fejl i den afsagte dom – og det er der her. Der er ikke i juridisk forstand nogen relevant forskel mellem betydningen af ”samliv” og ”samlevende”.

I forbindelse med anken er der fremlagt relevante bilag fra politirapporterne, som dokumenterer den psykiske og fysiske vold i forholdet. Disse bilag er særdeles relevante for rettens vurdering af det klima, som gældsbrevet blev underskrevet i. Det er irrelevant, at hun ikke fremlagde disse bilag for byretten, da politirapporten ikke var blevet rekvireret under byretssagen, fordi den ikke blev fundet relevant. Nu er den blevet fremlagt af B og er således blevet en del af sagen.

Sagen har principiel betydning for kvinder, der bliver udsat for psykisk og fysisk vold, men som ikke har en video eller vidner, som kan bevise dette. Med den manglende retssikkerhed, bliver offeret sendt tilbage i den psykiske vold, men nu med endnu mere kraft end før, for nu har voldsudøveren en dom, som understøtter hans synspunkt og giver grundlag for fogedretlig forfølgelse.

B har navnlig anført, at den af landsretten afviste sag angår spørgsmålet, om det af A underskrevne gældsbrev er retsstridigt fremkaldt ved personlig vold eller

trussel om vold, jf. aftalelovens § 28. Sagen angår ikke spørgsmålet om, hvorvidt A har oparbejdet en gæld på 150.000 kr. eller et større eller mindre beløb. Byretten har desuden lagt til grund, at parterne havde haft et "samliv" og ikke, at de var "samlevende".

A har ved ankestævningen gjort den samme påstand og de samme anbringender gældende som for byretten.

A har aktivt valgt ikke at ville anvende det nu fremlagte materiale, som hun havde kendskab til og henviste til ved sagens behandling for byretten.

Derudover dokumenterer politirapporten ikke, at hun har været udsat for vold eller trusler om vold. Hendes forklaringer må anses for utroværdige, idet de konstant ændres. Der er ikke belæg for en 2. instansbehandling af nærværende sag, idet der ikke er fremkommet nyt i sagen, som kræver en ny vurdering af landsretten.

Sagen er ikke af særlig karakter eller har særlig betydning for A, men må anses for at være en kreditanke. Sagen er ikke af principiel karakter, og A har ikke ved en ændret påstand, nye anbringender eller nye beviser begrundet en anke, der kan medføre et ændret resultat i landsretten, hvorfor landsrettens afvisning af sagen efter retsplejelovens § 368 a skal stadfæstes.

### **Højesterets begrundelse og resultat**

Den afviste ankesag angår, om As underskrift på et gældsbrief på 150.000 kr. blev fremkaldt ved brug af personlig vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af sådan, jf. aftalelovens § 28, således at viljeserklæringen ikke er bindende for hende.

Ved byrettens dom blev B frifundet bl.a. med den begrundelse, at retten ikke kunne afvise som helt usandsynligt, at A under sit samliv med B, kunne have oparbejdet en gæld til ham på 150.000 kr., og at hun ikke havde godtgjort, at hendes underskrift på gældsbriefet blev fremkaldt af en trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold.

Landsretten kan efter retsplejelovens § 368 a, stk. 1, afvise at behandle en sag i 2. instans, hvis der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten, og sagen ikke er af principiel karakter eller andre grunde ikke i øvrigt taler for, at sagen skal behandles af landsretten.

Det fremgår af forarbejderne til retsplejelovens § 368 a, at en ankesag ikke bør afvises af landsretten, hvis det ikke umiddelbart forekommer åbenbart, at der



ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald end i byretten, hvis sagen indeholder principielle problemstillinger, eller hvis sagen f.eks. har særlig betydning for parterne.

A fremlagde for landsretten ni nye bilag til støtte for sit anbringende om, at gældsbrevet var underskrevet ved brug af vold og trussel om vold. Byretten har desuden i sin begrundelse lagt til grund, at perioden for parternes samliv var mere end dobbelt så lang, end den i realiteten var, og det kan ikke umiddelbart afvises, at det ikke var uden betydning for byrettens vurdering.

Herefter og under hensyn til sagens karakter i øvrigt finder Højesteret, at betingelserne for at afvise As anke til landsretten i medfør af retsplejelovens § 368 a ikke er opfyldt.

Højesteret ophæver derfor landsrettens dom og hjemviser sagen til behandling ved landsretten.

#### **THI BESTEMMES:**

Landsrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til behandling ved landsretten.

I kæreomkostninger for Højesteret skal B betale 7.000 kr. til A. Sagsomkostningsbeløbet skal betales inden 14 dage fra denne kendelses afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.